

« تېگە يشتن له خوشه ويستی خدا بۆ تۆ »

پېيان بلى

خۆشم

دهوین

جويس ماير

« تیگه یشتن له خوشه ویستی خودا بۆ تۆ »»

پێیان بلی خۆشم دهوین

جویس مایر

Tell Them I Love Them, by Joyce Meyer, Kurdish Kalhori

© 2025 by Joyce Meyer

P. O. Box 655 Fenton,

Missouri 63026

پێیان بڵێ خوشم دهوێن, جويس مایر, کردی کلهری

حق تالیف © ٢٠٢٥, جويس مایر

لیست

- پیشہ کی ۵
۱. خودا توی خوشدہوئیت! ۷
۲. ئایا من بھس باشم؟ ۱۳
۳. خوشہویستی پیوہندییہکے ۲۱
۴. خوشہویستی و متمانہ و ئیمان ۲۷
۵. نازادی له ترس ۳۳
۶. خوشہویستی بلاودمبیتہوہ ۳۷
۷. خوشہویستی خودا دہتگورئیت ۴۱

پیشہ کی

من باوہرم وایہ مروث لہ ہموو شتیک زیاتر پیوستی بہ وحی شہخسی
خوشہویستی خودا ہمیہ. ئم وحبیہ دہوانیت بناغہی ژیانیکی سرکہوتوو
بیت کہ ہموو مسیحیک دہی ہیئی.

نیمہ پیوستان بہ «زانست» نیہ بۆ ئوہی لہ خوشہویستی خودا
تییگہین، بہلکو ناشکر اکر دنی دل تہنہا روحی القدس دہوانیت پیمان بدات و
نہمہش کاتیک پروودہات کہ سرنجمان لہسر خوشہویستی خودا بیت. با
لہ ژیانماندا رچاوی خوشہویستی ئو بکہین و لہ ریگہی قسہی نووسراوی
ئو و لہ نوژدا بدوای ئم وحبیہدا بگہرین.

تارادہیک ئاسانہ ئو راستیہ قبول بکہین کہ خودا ئوہندہ جیہانی
خوشویستووہ کہ عیسای ناردووہ بۆ ئوہی لہ پیناو گوناہی ہموواندا
بمریت. بہلام کہمیک قورسہ باوہر بموہ بکہیت کہ خودا ئوہندہ خوشی
ویستوی کہ ناچار بوو عیسا بنیریت بۆ ئوہی بۆ تو و تو بہ تہنیا بمریت،
تہنانت ئمگہر تو تاکہ کہس بیت کہ لہسر زہوی بڑیت.

دوای سالانیک لہ بوونم بہ مسیحیہ کی ناومید، بریارمدا خوشم بویت.

تیږه‌یشتن له خدا خدا خوښه‌ویستی خوی به شیوه‌یه‌کی مو عجزه‌نامیز
بۆ من ئاشکرا کرد له ړیږه‌ی ړوخی پیروزه‌وه ئهم ومحبیه کاریگه‌ری
له‌سهر هه‌موو ژيانم هه‌بوو و په‌یوه‌ندی منی له‌گه‌لیدا به ته‌واوی گوری.

باوهرم وایه ئه‌وه‌ی لهم کتیبه‌دا دمخویننه‌وه، تیږه‌یشتن‌نکی نویت
پنده‌به‌خشیت له خوښه‌ویستی خدا بۆت. هه‌روه‌ها باوهرم وایه تینویتی‌یه‌کی
نویتان پنده‌به‌خشیت بۆ ئهم ومحبیه که‌سییه. هانتان دهم که کتیبه‌که به هیواشی
وهم کتیبی درسی بخویننه‌وه و بیر له‌و نایه‌تانه بکه‌ننه‌وه که ناماژمیان
پیکراوه، دواتر باوهری‌کتان بۆ درده‌که‌ویت که له لاپه‌ر مکانی داهاتوودا به
وردی باسی ده‌که‌ین.

من به خو‌به‌زلزانی ئهم کتیبه پیشکه‌شتان ده‌که‌م، دزمان به‌بی خدا من
هیچ نیم و ئهم ومهی و تیږه‌یشتنه له خوښه‌ویستی خدا به‌بی نیعمه‌تی ئه‌و
نده‌که‌را.

بهشی یه کهم خودا توی خوشدهویت!

«چونکه خودا ئه موده جیهانی خوشویست تا کوره تاقانه کهی
خوی بهخشی، تا هر که سیک باوهری پیی هه بیت له ناو
نه چیت به لکو ژبانی هه تاهه تای هه بیت.»

— یوحنا ۳: ۱۶

خودا خیزانیکی دهویست، بویه ئیمه ی دروست کردوه بۆ ئه وهی مندالی
ئهو بین. ئه و نایه ویت وهک منداڵ رهفتار بکهین، به لکو دهیویت ئیمه
وهک کور و کچی خودا رهفتار بکهین، پشتی پیی بیهستین، متمانه مان پیی
هه بیت، خوشمان بویت و ریگهی پییدمین که خوشمان بویت هه خودا دهیویت
متمانه مان پیی هه بیت و روو له ئه و بکهین. ههروه ها دهیویت په یوهندییه کی
شخصی له گه ل هه ری که یکمان هه بیت.

زوریک له ئیمه له نایه ته که ی سه ره وه به مانایه کی زور گشتی تیده گهین
و له دلی خوماندا بیر ده کهینه وه، «به لئی، ده زانم که عیسا باسی دهکات.
له پیناوی دونیادا گیانی خوی بهخت کرد. به لām «جیهان» تهنیا به مانای

ئەو کۆمەڵە خەڵکە فراوانە نییه که عیسا ژيانى خۆى له پێناودا بەخشیوه؛
ژيانى خۆى له پێناو هەر يەكێک له ئێمه بەخشی. ئەو له پێناو تۆدا مرد
ئەگەر تۆ تاکە کەسێ زیندوو بویتایە تەنها له پێناو تۆدا. له پێناو تۆدا بەرگەى
ئەو هەموو ئازار و ناخۆشییەى گرت. بەهۆى تۆوه زۆر خۆشى دەوێت،
پیاوی خودا به خۆشەویستییەکی هەتاهەتایی خۆشى دەوێت. (ارمیا ۳:۳۱)

رۆژیک له کاتی شۆفیریدا خودا قەسەى لەگەڵ دڵم کرد و وتی چۆیس تۆ
وەک سێوی چاوم خۆشەویستیت یەكسەر شەیتان هاتە ژوورەوە و وتی باشە
ئەمە شانازی نییه؟ بەرای تۆ کێیت؟ بۆیە له دلى خۆمدا گۆتم ئای نەدەبوو
وا بیر بکەمەوە.

هەندیک جار ئەستەمە قبوڵی بکەین که ئێمه ناوازمین و هەریەکیکمان
خاوەنى دیاری و توانا و بەهرەى ناوازمین. بەلام راستییەکه ئێمەیه که
هەریەکەمان کەسایەتییەکی جیاواز و ناوازمیه که باوکی ئاسمانیمان دروستی
کردووه. خودا فرمەچەشنى خۆشدەوێت، بۆیه نابێت هەست به خراپى بکەین
ئەگەر جیاواز بین لەو کەسانەى دەیانناسین.

له کاتێکدا بیرم لەوه دەکردووه که خودا به دڵم چی گوتووه، وێنەى ژنێکم
بینی که له دوکانێکی میوه‌فروشدا له تەنیشت سەبەتەیهک سێو وەستابوو.
سەیری سێوێهەکان دەکات و باشترینیان دەدۆزێتەوه، پاشان دەستی درێژ دەکات
و هەڵدەگرێت بۆیه تێگەیشتم که پەيامی خودا مانای ئەوه بوو که من وەک
ئەو باشترین «سێو» بووم. من ئەو سێو تايبەتەم له رووکەشدا ڕەنگە ئەمە
راست نەبێت، بەلام له راستیدا خودا بەم شێوەیه سەیری هەریەکیکمان
دەکات. بێگومان

مەبەستم ئەوه نییه خودا پێت بلێت تۆ کەسێکی کەمالیت و ئەوانی تریش

نین، بهلکو مهبستم ئهوهیه که خودا دهیهوئیت پیمان بلایت که ههریهک له ئیمه بوونیکی نوازه و تایبته. ئهمه له قسهی ئهودا نووسراوه و ئهم وشهیه بو ههمومانه. تو سیوی چاوی خودای.

من نهمتوانی ئهو شته قبول بکهم که خودا ههولی پیم دها و ههستم به تاوانباری دهکرد که بوچوونیکی وا باشم لهسهر خۆم ههبوو دواي چهند روژیک، کتییی پیروزم کردهوه و چاوهمانم کرایهوه.

ئایهتی ههشتمی مزمور ۷۱ کهوته خوارموه: «وهک سیوی چاوت بمهیلهرموه؛ وه له سیبهری بالهکانندا بمشارموه» له دلی خۆمدا گوتم: «ئای چهنده نایاب، ئهوا بهراستی وهک سیوی چاوی خودام.» بو ماومیهکی زور ههر کاتیک بیرم لهم بابته دهکردوه، ههستیکی تایبتم پیدههات.

له دلی ههموو مروقهکاندا، ههزیکی بههیز ههیه بو خوشهویستی. خودا بهم شیویه ئیمهی دروست کردوه. زور کهس پێیان وایه خودا جیهانی خوشدهوئیت و ههروهها دزانن که خودا عیسای خوشدهوئیت، بهلام به سهختی باومریان بهوه ههیه که خودا به شیویهکی شهخسی خوشی دهوین. بهلام قسهی خودا فیری ئهوه دهکات که خودا ئیمهی خوشدهوئیت بهقهد ئهوهی عیسای خوشدهوئیت» چونکه باوک کورمهکی خوشدهوئیت و ههموو ئهو کارانهی که خۆی دهیکات نیشانی دهدات و کارمکانی گهورمتر لهمانه پێشانی دهدات، بو ئهوهی ئیوه سهرسام بن.» (یوحنا: ۲۰)

خودا لێردها دهلایت: «من ههموو ئهم کاره گهورانه له ریگهی عیسا و شته گهورمکانهوه دهکهم بو ئهوهی ئیوه وروژینم» (روونکردنهوه) نووسهری خودا دهیهوئیت بهم شیویه سهرسامان بکات بو ئهوهی خوشی و شادیمان بو بهینیت

ئیمه ئهم نایه تانهی کتیبی پیرۆز دهوینینهوه به لّام زورجار ههست به کارمهکانی خودا ناکهین.

ئیمه نابینه ئهو شتهی که ئهو دهیویت بۆ ئیمه و له ړیگهی ئیمهوه بیکات. خودا دهیویت ئهو کاره گهورانه ببینن که له ړیگهی عیساهه دهیکات و دواتر باوهرمان بهوه ههویت که ئهو به نیازه له ړیگهی ئیمهوه کاره گهورمهکان بکات، «ئهو کارانهی که من ئه نجامی دهم، ئهو کارانهی که من ئه نجامی دهم، ئه ویش دهیکات، چونکه من دهچمه لای باوک.» (یوحنا ۱۴:۱۲)

خودا ههمو ړوژیک کاری گهوره بۆ مروفهکان دهکات، چونکه خوشی دهوین، به لّام ئهوان درک بهم شته ناکهین و تهانهت ناتوان بیناسنهوه، ههمو ړوژیک که خور هه لّدیت بۆ من و تو گولی ړهنگاوړهنگ و جوان دهگولیت بۆ ئهوهی دلّی ئیمه رازی بکات. شونینکه که ئیمه تیدا نیشته جبین و چیژ ومردگرین له سهرمتای ژیان بهشی یهکه مدها دهبینن که خودا دهسه لّاتی به مروّف داوه و ړیگهی پیداهه ههمو سهرچاوهکانی زموی بۆ خزمهتکردنی خودا و مروّف بهکار بهیښت.

کاتیک له ومرزی خویدا باران دهباریت و له ومرزی خویدا بهفر دهباریت، بۆ تو دهباریت. خودا ههنگاوهکانی توی پتهو کردوه و ههمیشه چاودیریت دهکات.

له دوباره کردنهوهی کتیبی تنیه ۷:۹ دا نووسراوه: «کهواته بزانه که یهزدانی پهرومردگارتان، ئهو خودایه، خودای دلسوزه، که پهیمانی خوښه ویستی خوی له گهلّ ئهوانهی خوشیان دهویت و فهرمانهکانی دهپاریزن، تا هزار نهوه دهپاریزیت.»

خوښه ویستی خودا بۆ ئیمه ئه بهدی و بی مهرجه. زوړیک له ئیمه پیمان

وايه خودامان به ههله و ههلهكان ماندوو كردوو، بهلام خودا ليمان بيزار نابيت ئيمه ناتوانين و له خودا بكهين خوشهويستيمان بوستينيت. بهلام خوى خوشهويستيه.

ههگر پنت وايه كهسيكى خراپيت بۆ ئهوى لهلايەن خوداو خوشهويست بيت؛ تۆ به تهواوى ههلهيت. بيريك زۆر قوول نيبه بۆ ئهوى خودا دهستی پى بگات و لى دهرتبهينيت. خودا پلانى ههيه بۆ زيندوو بوونهوت. خودا نهك ههر له گوناكهكانت خوش دهبيت كاتيك داواى لندهكهيت

بهلكو لهبيري دهكات و دهيكاته دور له تۆ وهك چۆن رۆژهلات له رۆژئاوا دور. (مزمور ۱۰۳: ۱۰-۱۴)

لهوانهيه بلنيت «عيسام له دلمدا قبول كردوو و خوشم دهويت» بهلام پرسيارهكم بۆ تۆ ئهويه «تاچهند باوهرت وايه خودا تۆى خوشدەۋىت؟»

خوشهويستى ههميشهيه و بى مهرجى خودا ههرچنده پيامىكى ساديه، بهلام ئهو بناغهيه كه دهبيت له ژياندا دابنيت بۆ ئهوى بتوانيت له باقيهكهى تيبگهيت باوهرم وايه ئهوه دهبيت سهرمى پروسهى چاكبوونهوه له ژيانماندا.

ههرچنده فيربوويت، چنده به سهختى خويندوويت و چنده بهداوى خودادا گهراويت، ئهوا پيشكهوتنىكى زۆر له پهيوهنديت لهگهلايدا بهدهست ناهينيت ههگر نهتوانيت قبولى بكهيت كه ئهو به نازادى و له دهرموى خيالت خوشى دهويت. ئيمه له ريگهى ئيمانوه له خوداو وهردهگرين، بهلام ههمان ئهم ئيمان له ريگهى خوشهويستيهوه كاردهكات. (غلاطيان ۵: ۶) كهواته تا خوشهويستى خودا قبول نهكهين، ناتوانين هيجى تر وهربرگرين.

ههروهها خوشهويستى خودا وaman لندهكات بهى ترس بژين

(یه که م یوحنا ۴:۱۸) کامیان زۆر گرنگه بۆ چیژ وەرگرتن له ژيان و
گه‌یشتن به شوینی کۆتایی ئایا دمه‌وێت ئەم خۆشه‌ویستییه وەرگیریت؟ ئەم
خۆشه‌ویستییه بۆ فروشتن نییه و تۆش ناتوانی
له بهرامبەر کاره چاکه‌کانتدا بیکره.....تەنها قبولکردنی و قبولکردنی
و تەنها قبولکردنی.

بهشی دووهم

ئایا من بهس باشم؟

«وه ئهم هیوايه بئ هیوامان ناکات، چونکه خوشهویستی
خودا له لایهن روحو القدس وه رژاوته دلمانوه که پیمان
دراوه. کاتیک ئیمه هیشتا بیدهسه لات بووین، (بیدهسه لات
بووین له یارمهتیدانی خومان،) مهسیح له کاتی گونجاولدا بو
ناخوداکان مرد، دهگمه نه کهسیک له پیناو کهسیکی راستگودا
بمریت، ههر چهنده رهنکه کهسیک بویریت ژیانی خوی له
پیناو کهسیکی باشدا بدات. به لام خودا خوشهویستی خوی بو
ئیمه نیشان دمدات که له کاتیکدا ئیمه هیشتا گوناھبار بووین،
مهسیح بو ئیمه مرد. کهواته چهنده زیاتر ئیستا که به خوینی
ئهو رهوا بووین، رهوا بووین، و پهیمهندییهکی نویمان له گهه
خودادا کردوه و له ریگهی ئهوه له تورمیی رزگارمان
دهبیت. چونکه ئهگهر کاتیک دوژمن بووین، به مردنی
کورمهکی له گهه خودا ناشت بووینهوه، زور زیاتر، ئیستا که
ناشت بووینهوه، به ژیانی ئهو رزگارمان دهبیت.»

زوریک له ئیمه دهتوانین باوهرمان بهوه هه‌بیت که خودا ئیمه‌ی خوښده‌ویت، به‌لام تا نه‌و کاته‌ی هیچ هه‌له‌یه‌که‌مان نه‌کردبیت زوربه‌ی مرو‌قه‌کان خو‌یان خو‌ش ناو‌یت، بویه وا بیرده‌که‌نه‌وه که خودا ناتوانی زور سهرسام بیت پېیان، به‌لام قسه‌ی خودا ده‌لایت «مرو‌ف کتیه که تو ناگاداری نه‌و بیت؟» (مزمور ۸: ۴) ئیمه دروستکراوی خوداین و نه‌و ئیمه‌ی خوښده‌ویت به‌بی هیچ هو‌کاریک. نه‌و خوښه‌و‌یستییه (یه که م یوحنا ۴ : ۱۶) وه ئیمه‌ی خوښده‌ویت چونکه ده‌یو‌یت ئیمه‌ی خو‌ش بو‌یت.

خودا توی خوښده‌ویت. نه‌گهر هه‌ول بده‌یت وه‌ک که‌سیکی تر بیت و به‌ردوام رکابه‌ری که‌سانی تر بکه‌یت، نه‌وا ده‌بیته مرو‌فیکي بیده‌سه‌لات. هه‌بو‌نی ئهم هه‌لو‌یسته ده‌رفعت ده‌دات به‌ شه‌یتان که پیت بلایت تو به‌س باش نیت، به‌لام لای خودا گرنه‌گ نه‌ویه که نابیت به‌س باش بیت. عیسا به‌س باشه بۆ تو. سزای گونا‌هه‌کانه‌ت دا و نه‌و سزایه‌ی که شایه‌نی تو بو‌و وهریگرت.

ئینجیل کتب مقدس ده‌لایت نه‌گهر عیسا نه‌وه‌نده خو‌شی ویستوی که له پیناوتدا به‌مریت، ئیستا که به‌ خو‌ینی نه‌و راستودروست بو‌ویت، چه‌نده زیاتر خو‌شی ده‌و‌ییت؟ (رومیان ۵: ۸-۹) نه‌وه‌نده خو‌شی ده‌و‌ییت هه‌له‌که‌نی روژانه‌ت داده‌پو‌شیت و له هه‌موو نار‌ه‌وا‌یه‌ک پاکت ده‌که‌ته‌وه.

لیرده‌ا نمو‌ونه‌یه‌ک به‌کارده‌هینم بۆ نه‌وه‌ی پرو‌نی بکه‌مه‌وه که چۆن بیر له‌ تیروانینی خودا ده‌که‌مه‌وه بۆ هه‌له‌ و شکسته‌که‌مانان

نه‌جامدانی کاری ماله‌وه کاریکی زوره، نه‌وه‌نده دایکی خوښده‌ویت به‌ جو‌ریک ده‌یو‌یت یارمه‌تی بدات، بویه سه‌تلیکی بچو‌وک ناو ده‌بات و به‌ هه‌له‌ په‌نجه‌رکه به‌ کراسه نو‌ییه‌که‌ی دایکی پاکده‌که‌ته‌وه له‌بری توزباز په‌نجه‌رکه به‌ باشی ده‌س‌ریته‌وه پاشان هه‌ندیک کاغه‌زی ته‌والیت وهرده‌گریت

و پېنجره که وشک دهکاتهوه.

بېنگومان نهنجامه که ی ئهويه که شووشه که بېستر دېنیت و کچه که کراسه نوییه که ی دایکی تیکدهدات. به لام دیته لای دایکی و به دنگی شیرین و مندالانه ی خوی دهلئیت: «دایکه، دایکه، پېنجره کهم شور دووه. کاریکی باشم بۆ تو کر دووه دایه خوشم دهوئی.»

دایکیکی میهره بان بهم شیویه وه لامی دهداتهوه: «نای چ کاریکی نیاب بوویت و به راستی سوپاسی یارمهتیت ده کهم.» پاشان کاتیک منداله که یاری دهکات، قهره بوی فساد ی خوی دهکاتهوه. پاشان هانی دهاد که جاریکی تر سهرمتا پرسیار له دایکی بکات که دتهوانیت چی بکات بۆ یارمهتیدان و فیزی دهکات چۆن به باشی ئه و کاره بکات.

ئهمیه که خدا له گه ل ئیمهدا دهیکات بۆ ئهوانه ی خودایان خوشدهوئیت و به پئی مه بهسته که ی بانگراون، ههموو شتهکان پیکه وه کارده کهن بۆ چاکه (رومیان ۸: ۲۸) ئه گهر شتهکان به باشتترین شیوه نهنجام بدهیت که دهزانیت چۆن، دتهوانیت ئهم به لئینه بکهیته هی خوت. ئه گهر داوای لی بکهیت، ئه و دتهوانیت و یارمهتیت دهاد له سهر ئهم ریگایه، ئه و دهتگورئیت بۆ هاوشیوه ی خوی، له شکومه ندیبیه وه بۆ شکومه ندیبیه کی گهره تر

— دووم قرنئیان ۳: ۱۸

«چونکه ئه و کسه ی خدا نار دویهتی قسهکانی خدا دهلئیت چونکه خدا رۆحی به پئوانه پینادات، باوک کورمه که ی خوشدهوئیت و ههموو شتیکی

داومه دستی. «(یوحنا ۳: ۳۴-۳۵)

روژنیک له کاتی خویندنهوهی نهم نایهتهدا، نهمتوانی خوښ به خوښییهوه کونترول بکهم کاتیک تیگمیشتم که خودا روحي خوښ به رژیهکی دیاریکراو نادات خودا کمینک لهم و کمینک لهومان پی نادات. زور بهخشندهیه و توانای نهوهی همیه بی سنور زیاتر لهوهی نیمه داوای دهکین یان خییالی دهکین. (افسیان ۳: ۲۰)

له تنیه ۷: ۶-۷ خودا دهلیت: «چونکه نیوه گهلیکی پیروژن بۆ یزدانی پهرومردگارتان. له نیو هموو گهلانی سهر زهویدا نیوهی ههلبژاردوه بۆ نهوهی بینه گهلیک بۆ گنجینهکی، یزدان دلی خوښ لهسهر نیوه دانهاوه و نیوهی ههلبژاردوه، چونکه ژمارمتان له گهلانی دیکه زورتر بوو، چونکه نیوه له هموو گهلان کهترین بوون.»

چ راستیهکی سهرسورهنههه! خودا پیمان دهلیت: «خوښم دهویتی و به بی تاوان و پیروژن نوم بردوویت. تو ناوازهیت. من توهم ههلبژارد نهک لهبر نهوهی باشیت و کاملیت، بهلکو تنها لهبر نهوهی خوښم دهویتی.»
نایا دزمانی نهمرۆ خودا دهیهویتی چی بکهیت؟ نهو دهیهویتی خوښهویستی نهو قبول بکهیت و واز له گلهیکردن بینی لهلای خودا چونکه نهو هموو شتیک لهبارهی توه دزمانیت تنانته ناگاداری نهو ههلهیه که رهنهه له داهاتودا لهگهلیدا نهجامی بهیت.

گهورترین کیشهی زوربهمان نهویه که نیمه خوښ ناویتی، باورمان بهوه نییه که خودا خوښی دهوین، بویه وا بیر دهکهینهوه که مروقهکانیش نیمهیان خوښناویتی. من کهسیکی بی نرخم نهگهر باورته وایه کهسیکی خراب و ترسناکیت، به تیپهروونی کات وهک کهسیکی ترسناک

رهفتار دمهكيت. ناتوانيت لهوه زياتر مامهله بكهيت كه له ميشك و دلتدا بو خوت ههته.

له رابردودا گهورترين كيشهه ئهوه بوو كه من حهزم له خوم نهبوو و زوربهى كاتهكانم به ههولدان بو ئهوه بهسهر دهبرد كه وهك ئهوه كهسه بم كه پيم وابوو زور قسه دمهكم، بويه ههولمدا بئدهنگ بم. بهلام كاتيك بئدهنگ بووم، خهموك و ترش دهبووم و ههمووان دهبانووست بزنان بوچى بئدهنگ و يهدمگ بووم. پاشان له دلى خومدا دهمگوت: «ئيوه بوون كه پنتان دهگوتم دروزنم، وازم لى بئنه.» من تهنها ههول ددهم بئدهنگ بم.

من ناتوانم به تهواوى بلیم چهند سال لهم دوخهدا بووم، و هيشتا ههنديك جار تووشى كيشه دهم بههوى قسهكردههوه به شيويهكى گشتى، ئهوه كهسانهى كه بهراستى قسهخوشن، هاوسهرگرى لهگهل كهسانيك دمهكن كه بئدهنگ و يهدنگ له دوخيكى وادا قسهخوشى تو زياتر ههست پئدهكات و شهيتانيش ئههه بهكاردههينيت بو ئهوهى بهردهوام ههست به تاوانباريت بكات.

خودا دهيهويت له ههستى سهركونهكردن دوور بيت، بهلام ئههه پئويستى به ئيمان و بويزى ههيه ئايا دهزانى هيج گوناھيك نيبه كه خودا نهتوانيت لئيت خوش بيت؟ كهمنك سهخته باومر بكهيت كه خودا خوشى دهويت تهناهت كاتيك شتيكى ههلمت كرديت.

شهيتان به بيركردههههكان ئازارت دهدات كه تو چهند كهسيكى خراپيت. پئيت دهلئيت «تو تازه ئهههت كردهه، پئيت وايه تو كئيت؟ خودا ههركيز بهههههت پئ نادات دهبوو لههه باشتر بكردايه. تو هيج شتيك به باشى ناكهيت!»

هر لم ساتانه دایه که ده بیت نازایه تی و بویری نهوت هه بیت که بومستیت و بلنیت باوکه من گونا هم کردوه و داوات لیده که لم څو شبتیت. من به څو به زلرانی دیم بو لات و داوات لیده که لم څو شبتیت و شهیتان بیر بڅه موه که عیسا سزای گونا هه کانت داوه و له هیزی مردن و مه حکوم کردن رزگارت کردوه. نیستا برؤ چیژ له ژیانته و مر بگره، پشت به خودا بیهسته و ببه به نیعمته بو نهوانی تر.

به لام لهوانیه له دلی خوتدا بیر لهوه بکه میتهوه «به لام من هه مان شته گه مژانهم دوو باره و سنیاره کردو و متهوه» زور جار بیرم لهوه ده کرده که بریارمدا واز له حوکمدان به خوم به ینم له راستیدا کاتیک واز له حوکمدان له سر خوت به ینیت به هوی نهجامدانی شتی که موه، نهوه یار مه تیت ددات واز له نهجامدانی کار که به ینیت.

هه ستردن به تاوانباری و سرکونه کردن به رادمیک دلته نگ و هه مۆکیت دهکات که چتر ناتوانیت نازاد بیت نم حالته لاوازته دهکات و ناسانکاریت بو دهکات که بکه و یته گونا موه. ده بیت نازایه تی و بویریتان هه بیت بو و مرگرتنی به خششی خودای لیور دن له بهر امهر مه حکوم کردند. پیویسته به نیمانهوه بهر مو پیشهوه بچیت و نیر نیدانه قبول نه که میت. شهیتان لم دو خدا به چرپه دهلی: «مه به ستت نهویه ته نانهت هه ست به خراپیی نم شته ناکه میت؟ ده بیت لانی که م چند کاتر میزیک هه ست به ناخوشی بکه میت، راسته؟ بهر استی شتیکی خراپت کردوه!» نهوه پیویسته پیی بلنیت نهویه: «نا، هه ست به خراپیی ناکه م. به هیچ شیو میهک نامو یته هه ست به خراپیی بکه م لم بار میوه!» رنکه نهوه له سهر متادا بو تو قورس بیت، به لام ورده ورده ناسانتر ده بیت.

له کتیبې اشعيا بهشی ۵۳ باس لهوه کراوه که عيسا گوناوهکانی لابر دووه و عهیب و ههلهکانی نیمه ی گرتنه ئهستو، (که شهیتانیش نایهویت تو له مهحکومکردن ئازاد بیت).

بۆچی؟ چونکه نهگهر خوت مهحکوم بکهیت، چیتز ناتوانی چیتز له خوشهویستی خودا و مر بگریته. ههستکردن به سه رکونهکردن له خودا جیات دهکاتهوه و ناهینایت چیتز له ئامادهبوونی ئهو و مر بگریته و دهیتته هو ی ئهوه ی لهبری خودا سه رنجت له سه ر خوت بیت.

له ژیر باری مهحکومهوه بیننه دهره وه و باوه ر بکه که کاتیک خودا ده لایت نیعمه ته که ی به سه بو داپوشینی گوناوهکانته، قسه که ی راسته. نیعمه ته و لیخوشبوونی خودا دیارین بو ئیوه. ئه مر و چیتز له م دیار یانه و مر بگره.

بەشى سۈيەم

خۇشەويستى پەيوەندىيەكە

«كەواتە ئىمە ئۇ خۇشەويستىيەمان ناسىۋە، تىگەشتۈين، ناسىۋىنەتەۋە، ئاگادارى بوۋىن و متمانەمان بە خۇشەويستىيە ھەيەكە خۇدا بۇمان ھەيە پابەندىن پىيەۋە، باۋەرمان وايە و باۋەرمان وايەكە خۇدا خۇشەويستىيە و ھەركەسپىك لە خۇشەويستىدا بىمىنىتەۋە لە خۇدادا دەمىنىتەۋە، خۇداش تىيدا دەمىنىتەۋە.»

— يەكە م يوحنا ۴: ۶۱

چۇن دەكرىت زىاتر ھۇشيار بكرىتەۋە لە خۇشەويستى خۇدا؟ گرنگ نىيە چەندە خۇشى دەۋىيت، ھىچ سوۋدىكت بۇ ناكات ئەگەر ئاگادارى خۇشەويستى ئۇ نەبىت بۇت.

كاتىك كەسپىك زۇر خۇشى دەۋىيت ھەستىكى خۇشت پىدەبەخشىت ئۇم ھەستەى خۇشەويستىت متمانە بەخۇبۋونت پىدەبەخشىت. خۇدا تۋى خۇشدەۋىت و دەيەۋىت ئۇم خۇشەويستىيە ئۇزمۈون بىكەيت.

ئۇ نىشانىت دەدات و بانگەشتى ھەمومان دەكات بۇ ئۇەى بچىنە ناو پەيوەندىيەكى قوۋل و ئىنتىمى و كەسپىيەۋە لەگەلدا. خۇدا دەيەۋىت

گفتوگويهکي بهر دموام له گه ليدا بکمين؛ همرهک چۆن نهو پهيوه ندييهی له گهل هاورئ نزيکه کانمان ههيه تي.

نايا پهيوه ندييهکي راسته يقينه و کهسيت له گهل خودا ههيه؟ تنهها له بهر نهو هی خوټ به مهسحی ده زانيت مانای نهو نيه که چيژ له پهيوه ندييهکي دهوله مند و بهديهناني له گهل خودا وهره گریت.

سالانيکي زور مهسحی بووم پيش نهو هی بچه ناو پهيوه ندييهکي جدی له گهل خودا روژانی يهکشه ممه دمچومه کلنسا و ناوبه ناو خو به خشانه لهوئ کارم دهکرد، به لام راستيه که نهو بوو که خودا له ناومندی ژياندا نه بوو. جار ان ههستم به بهتالی و نارازي بوون دهکرد، به لام نيستا خودا يه کهم شته که بيري ليدمه که مهو که بهيانيان له خه هله دستم و شهوانهش دوا شته که بيري ليدمه که مهو نيمه به دريژايي روژ له شريکايه تيدايين له گهل يه کتردا هيچ شتيک نيه که من زياتر له خزمهت کردنی خودا و رازي کردنی خودا کونيکي بهتالی داناوه که تنهها نهو ده توانيت پريکاته وه. هيچ شتيکي تر له ژياندا که تو به داويدا ده گرييت يان نارمزوي ده کهيت ناتوانيت نيم کونه پر بکاته وه. تا چهند جدييت له پهيوه ندييت له گهل خودا؟ نايا دمه نويت خودا و ويستی نهو بخه يته سهرووی هه موو شتيکه وه؟ نايا ده توانيت وهک پؤس بلنيت که نيمه » له ناو نهودا ده ژين و ده جولن و بوونمان ههيه» (اعمال ۱۷: ۲۸)؟

خودا توی خوښ ده وټيت. نهو توی دروست کردوه بۆ نهو هی هاو به شي له گهل نهودا هه بټيت. نهو گهوره ترين نارمزوي نهو و ئيراده ی تهواو منييه بۆ ژيانت. خودا له گهل سه رمتاوه

هه موو روژنيک له دلندا به چرپه دملئ: «به يانيت باش خوښم ده وټيت!»
نه گهر تا نيستا دهنگي نهوت نه بيس تووه، ناماده ی ببيستن و باوهری پنيکه ن؟

ھاورپىيەكم بىيىنىكى ھەبوو كە باوكى ئاسمانى بەيانىان دەھاتە مالى ئەمىرىكىيەكان كاتىك لە خەو ھەلدەستىن بۆ ئەوۋى ھاورپىيەتى لەگەلىان بىكن كورسىيەكى بۆ خۆى لە دەمورى مىزى نانى بەيانى ھەلدەكىشا و دادەنىشت. خەلک لە خەو ھەلسان و دەھاتن و دەچوون و مالىەكانيان بەجىدەنىشت. بە خودايان دەگوت: «خاويە دواتر دىم. كەمىك لەوئى دابنىشە ھەر كە تەواو بووم قسەت لەگەل دەكەم. خودايە دواتر، كەمىك دواتر لەگەلتان بەشى دەكەم!»

دەمىنگانى شەو خدا بە دلتەنگىيەو ھە مالىە بەجىدەنىشت چۈنكە كەس نەھات قسەى لەگەل بىكات ھەمووان ئەوئەندە سەرقالى شتەگەلىكى گەنگ بوون كە كاتيان بۆ خدا نەبوو.

زۆر سەرقال مەبە بۆ خدا. ئەگەر كاتت نەبوو نوپز بىكەيت و قسەى لەگەل بىكەيت، ئەو نىشان دەدات كە تو كەسىكى زۆر سەرقالىت. كاتت بۆ تەرخان بىكە بۆ ئەوۋى بە خدا بلئىت كە چەندە خۆشت دەوئىت. كاتىك ھەموو شتىك تەواو بوو جگە لە خدا ھىچ شتىك نامىنىتەو و ئەگەر تا ئەو كاتە پەيۋەندىت لەگەلىدا نەبووبىت، ئەو ھىچ دەرفەتتىك نامىنىت بۆ ئەوۋى پەيۋەندىيەكى نوئى دروست بىكەيت. باوكم بەم دوايە كۆچى دوايى كرد، بەلام بە خۆشخالىمەو دەتوانم شايتەتالى ئەو بەدەم كە سى سال پىش مردنى، عىساي وەك رەزگار كەرى خۆى قوبۇل كەردوۋە. ھەرچەندە باوكم رەزگارى وەرگرت و چوۋە بەھەشت، بەلام چىزى لە خۆشى ژيانىكى سەركەتوۋ لە خودادا نەيىنى.

وون. ھەمىشە بۆ خۆى دەژيا. مەھىلە ژيانەت بە پەشىمانى كۆتايى پىنىت چۈنكە كاتت بەفپىرۇدا لەسەر شتە ناگەنگەكان كات ديارىيەكى بەنرخە

له لایه خوداوه.

نوه ریځای خودایه و ده بېت زور وریا بین که چوڼ بهکاری دهین به
ناسانی دهینیت که کات بهسبر دنت کرد، هرگیز ناگه ریتوه بهسبر دنی
کات له گهل خودا پاداشتیکی گموره ی هیه، له کاتیکدا باقی شته کان پاداشتیکی
که میان هیه بۆ نوه باجه قورسه ی که بویان دهمین.

پېشنیار ده کم سالیکی بۆ نومه ترخان بکهیت و تنها با خودا خوشی
بویت خوشه ویستی خودا نارامی و خوشی و وروژاندن دهینیت ته زیانمانوه.
تنها نارام به و وهک مندا لانی خودا رهفتار بکه. دهر باره ی خودا بخوینه و
ههولېده باشر بیناسیت.

یوحنا ی کهم ۱۶:۴ دلنیت: «بویه نیمه نوه خوشه ویستی همان ناسیوه
و تیگیشتون و تیگیشتون و باورمان به خوشه ویستی کرد که خودا بۆ
نیمه هیه تی.»

له وانیه به یانین ی کهم شت هست به که سیکی خوشه ویست نه کهیت.
له وانیه به هیچ شیوه یک وزهت نه بیت و تا کوتایی شه ناسانتر بیت بو
که قسه ی ناشرین بیت، به لام ده توانیت به راگیانندی وشه ی هاندان و نیمان
بارودوخه کهت بگوریت. به دنگی بهرز بلې: «خودا زور خوشی دهویم.
من وهک سیوی چاوی خودام، نوه یش پلانی گموره ی بۆ من هیه!» نه گهر
له بری کیشه و هسته کانت باسی خودا و قسه که ی بکهیت ده توانیت هه مو
روژ مه کهت بگوریت. فریشته کان گوئ له قسه ی خودا ده گرن نهک گله یی و
نالهمان.

پنویسته بهر دهمام به خوت بلنیت و ناگدار بیت که تو به خوشه ویستی
خودا دپوشر اویت. (اشعیا ۱۶:۴۹)

دەتوانم خدا بېينم كە دەلئيت: «ئايا دەيانىينيت؟ جوان نين؟ من

زۆرم خۆش دەموين سەيرى مندا ئەكانم بىكن، كە لە كفى دەستمان. وئەهى
توى لەسەر كفى دەستەكانى ھەلەكەندراوھ بۆ ئەوى ھەمىشە لەبىرى بىت كە
خۆشى دەوئيت و تەمەز زوى لەگەلت بىت.

ھەمىشە سوپاسگوزار بە و ھاوبەشىيەكى قوول و بەردەوام لەگەل خودادا
ھەبىت ھەندىك جار پېويستە بۆ چەند خولەكەك واز لە كار كردن بەئىنيت،
لەسەر ئەژنۆكانت بېرۆيت و سوپاسى خدا بىكەيت كە ھاتە ناو ژيانئەوھ و
پىي بلىيت كە ئەو چەندە ناياب و ناوازىيە ھەندىك جار پېويستە لە وتارىدا
ئارام بىتەوھ و خودات خۆشبوئيت يە كە م يوحنا ۴: ۱۶-۱۷ دەخوينئەوھ:
«خودا خۆشەويستىيە، ئەوى لە خۆشەويستىدا دەمىنئەوھ، لە خودادا
دەمىنئەوھ، خوداش لەناو ئەودا خۆشەويستى تەواو دەبىت، بۆ ئەوى لە
رۆژى دادگايى كردندا تەمانەمان ھەبىت، چونكە لە باوەردا تەواو بووين.»
ئەم دونىايە ھەك خۆيەتى.

زانىنى ئەو راستىيەى كە خودا خۆشى دەوئيت وا دەكات تەمانەت پىي
ھەبىت و پشت بە دلسۆزىيەكەى بىستىت. ھەموو نىعمەتەكان لە رىگەدان
بە خودا توى خۆش بوئت. نىعمەتەكانى ھەك ئىمانى گەورەتر، سەركەوتن
بەسەر گوناھدا، ئارامى دەروونى چاكبەونەوھ، خۆشى و خوشگوزەرانى
لە ژيانندا ھەموويان كاتىك دىن كە رىگە بە خودا بەدەيت خۆشى بوئت.
زۆر جار بە پىچەوانەوھ ھەست بەم راستىيە دەكەين و لە دلى خۆماندا بىر
دەكەينەوھ، «باشە ئەوھ منم كە دەبى خودام خۆش بوئت.» من باوەرم وايە
سەرەتا دەبىت رىگە بەدەيت خودا توى خۆش بوئت. پىمانىيە تۆ بتوانىت
خودات خۆش بوئت پىش ئەوى خۆشەويستى ئەو ھەربگريت. قسەى خودا

دەلىت: «ئىمە خۆشمان دەۋىت چۈنكە يەكەمجار خۇشى ويستووين ئەر خۇشى دەۋىست.» (يەكەم يوحنا ۴: ۱۹)

دەتوانم پىت بلىم كە پىۋىستە شەرىكايەتتە لەگەل خودا ھەيت، بەلام چۆن ئەم كارە دەكەيت؟ كاتىك خودا پىي و تە ھاۋبەشى لەگەل بەكە، لەسەر قەنەفەيەك دانىشتەم و گوتەم: «باشە خوايە ئىستا چى بەكەم؟» بەلى ئەرە راستە! لەو كاتەدا بە ھىچ شىۋەيەك نەمدەزانى چۆن لەگەل خودادا پەيۋەندى بەكەم چۈنكە بەراستى نەمدەزانى چەندە خۇشى دەۋىم و نەمدەتوانى تېگەم كە ئەر دەيەۋىت بېتتە ھاۋرىم و پەيۋەندىيەكى بەردەوام لەگەلدا ھەيت. بۆيە ھەنگاۋىك بىلى و لە شۆيىنكەۋە دەست پىكە دەرفەتتەك بە بە خودا فېرت دەكات چۆن ھاۋبەشى لەگەل بەكەيت.

مەن ھەول نادەم فۆرمولىكتان پى بەدەم بۇ ئەرە پەيۋەندىتان لەگەل خودا ھەيت. نامەۋىت ئامۇزگارى يەكە، دوو، سى و ھەتتەن پى بەدەم. بەلكو داۋاتان ئىدەكەم كە رۇحى القدس رېيەرايەتتەن بەكات. خودا دەيەۋىت ھەست بە ئاسودەيى بەكەيت لەگەلدا و لە كۆتايىدا بەپىي قەسى خودا ئەر پەناگەي تۆيە.

بهشی چوارهم

خۆشهویستی و متمانە و ئیمان

«چونکه له عیسیای مهسیحدا نه خهتهنهکردن و نه خهتهنهکردن بۆ هیچ شتیک نازانریت، بهلکو باوهر که له ڕیگهی خۆشهویستییهوه کار دهکات.»

غلاطیان ۵: ۶

زۆریک له ئیمه خهبات دهکەین بۆ ئهوهی ئیمانمان ههیهیت.

ئیمه دهزانین که بهی ئیمان مهحاله خودا ڕازی

بکهیت (عبرانیان ۱۱: ۶) بۆیه ههولدههین و ههولدههین ئیمانی زیاترمان ههیهیت. بهلام ئیمان شتیکی ناوهکییه، وه تهنها دهتوانیت ههتهیهت که پهیههندییهکی خۆشهویستی لهگهڵ خودا ههیهیت و گویت له قسهکهی بیته. من ناتوانم فیری ئیمانته بکهیم، بهلام دهتوانم بنهماکانی ئیمانته فیری بکهیم و ئهوهنده سۆزت بۆ دروست بکهیم که ههر شتیکی بکهیت بۆ ئهوهی ههتهیهت. ئیمان به وهی و له خوداوه دهدریت.

واز لهم ههوله زوره بینه بو بدهستهینانی ئیمان و دلخوشکردنی خودا، لهبری ئهوه ئهم کاته تهرخان بکه بو خوشویستی خودا و قبولکردنی خوشویستی ئهو.

«چونکه ئیمه به ئیمان دهژین نهک به بینین.»

— دووم قرنتیان ۷:۵

روژیک له کاتی خویندنهوهی ئهم نایهتانهدا، خودا کۆمهلیک راستی نایابی بو ئاشکرا کردم لهم پرووه. من بهردهوام ههولم دها به ئیمان بژیم، تهناوت له شته سادهکانی ژيانمدا، بهلام ئهم نایهتانه پیمان دملین که من تهنها به ئیمان دهتوانم بژیم ئهگهر سههرتا پهيوهندیم لهگهل خودا پروون بیت. بو ساتیک بیرى لى بکهروه لهبردهم خودادا راستدروست نییه و ناتوانریت چاوهرى ئهوه بکړیت که به ئیمان بژى. ئیمه لهبردهم خودادا له ریگهی قوربانیدانی مهسیحهوه راستگۆ

دهبین(دووم قرنتیان ۷:۲۱) راستدروستیمان لهسهر ئهو کارانه نییه که کردومانه یان دهیکهین؛ بهلکو لهسهر بنهمای ئهوهی مهسیح بۆی کردوین. ئهو کهسهی باوهرى وایه شکستخواردو و خودا خوشی ناویت ناتوانیت به ئیمان بژى.

غلاطیان ۶:۵ دملیت ئیمان له ریگهی خوشهویستییهوه کاردهکات. زور کس لهم نایهتانه بهو مانایه تیدهگن که ئهگهر بتوانن کهسانی تریان خوش بویت، ئهوا ئیمانکهیان دهخړیته بواری بهکارهینانهوه و دواتر ههرچییهک داوای له خودا بکهن، ئهوش پېیان دهبخشیت. ههرچنده ویستی خودا

ئەمىيە ئىمە بە ئيمان بژين، بەلام ئەمە پروونادات تا رېگە نەدەين خودا خۆشى بويىن. زۆر سادەمىيە: ئىمە ناتوانين ئەو شتانه بەدەين بە كەسانى تر كە خۇمان نىيە من سالانتيكى زۆرە ھەولم داوہ بىدەين بە كەسانى تر

پىويستە خۆشم بويت چونكە دەمزاني ئەمە فەرمانى خودايە؛ بەلام من بەردەوام شىكستم ھىنا تا ئەو كاتەي خۆشەويىستى بى مەرجى خودام بۆ من قېول كىر تا زياتر ھەستەم بەخۆم دەكرى، ئەگەر بەراستى بزانيت كە خودا چەندە خۆشى دەوييت، ھۆكارى ئەمەي كە مەروۋقەكان ناتوانن ومەريگىرن ئەمىيە كە بەراستى باومەريان بەوہ نىيە كە خودا ئەوانى خۆشەدەوييت و دەمىەوييت پىداويستىيەكانيان دابىن بكات.

لەوانىيە بلانيت دەمەوييت باومەر بەم شتە بكەم، بەلام ئەمە چۆن دەكرىت؟ تۆ لە قوولايى دلتەوہ باومەرت بە خودا ھەيە، و تەنھا پىويستە بىناسىتەوہ كە خودا ئەم راستىيەت پىشان بەدات كىتتى پىرۆز دەلەيت «ئىمە خۆشمان دەوييت چونكە ئەو يەكەمجار خۆشى ويستووین.» (يە كە م يوحنا ۱۹:۴) ئەگەر دلتيا نەبىت لەمەي كە خودا يەكەمجار خۆشى ويستوو.

ھەموو ئەمانە لەناو خۆت و لە دلتىدا پروودەدەن. ئەم راستىيانە لەويدان. تۆ بەھرمەندىت، تۆ گەمورىيت، تۆ نايابىت! خودا تۆي خۆشەدەوييت. تا زياتر بىر لە خۆشەويىستى خودا بكەيتەوہ، زياتر دەتوانىت ئىمانەكەت بجولانيت و ئەو ژيانە دروست بكەيت كە خودا بۆت لە مەشكدايە.

جگە لە خودا پىويستت بە كەس نىيە، بەلام خودا مەروۋقى تر دەخاتە ناو ژيانتەوہ.

راستىيەكە ئەمىيە، ئەگەر جگە لە تۆ و خودا كەسى تر نەبىت، ھەر كىشەيەكەت نايىت. خودا دەمىتتە باشتىرەن ھاورىت.

ئەگەر کەسێک له تەنیشتت نەبێت ئەوا لەگەڵت دەبێت. ئەگەر باوک و دایکت نەبێت شوینی دایک و باوکت پردهکاتوه. ئەو هەموو شتیکە که پێویستت پێیهتی. بەلکو داواي لێیکه زیاتر خوێ له ژياندا ناشکرا بکات، تا پیرت بکات له هەموو

کاملێیهکانی خودا. (افسیان ۱۶:۳. ۱۹)

خودا تۆی خوښدهوێت و دمیەوێت پێداویستی و ئارەزوو هەکانی دلبین بکات. کاتیک خۆت تەسلیمی ئەو دهمکیت، ئەو له کاتی گونجاو و به شیوازی خوێ پێداویستییهکانتان دابین دهکات.

خودا به ئیبراهیمی وت که بهر مەکتی پێ دهبەخشیت و دمیته نیعمەت بۆ ئەوانی تر. ئەمەش ئەو یه که خودا بۆ تۆش دمیەوێت به لام پێویسته باومرت پێی هەبێت و ئیمانەکەت به کار بهێنیت و باومرت به بهلێنهکانی خودا هەبێت چونکه هەمووی بۆ تویه.

ئیمان له بهرامبەر کار هەکانی گوشت

افسیان ۲ : ۸ دەلێت: «چونکه به (نیعمەتی خودا) له رینگە ی باومرهوه رزگارتان بووه». ئایا درکت بهوه کرد که هیچت نهکردووه بۆ ئەوهی خۆت رزگار بکەیت؟ زۆریه مان گونا هباری لاواز بووین کاتیک مەسیح رزگاری کردین و مەرج نییه ئەم دیارییه به پشتبەستن به کاره باشه کانهمان یان توانا کانهمان پیمان درا بێت. تهنه له بهر یهک هۆکار پیمان دراوه: «خودا ئەومنده خوښی ویستووین کۆره تاقانهکە ی خوێ بهخشی.

خوێ بهخشی بۆ ئەوهی هەر کەسێک باومر پێی هەبێت له ناو نهچێت بەلکو ژیا نی هەتا هەتایی هەبێت. (یوحنا ۱۶:۳)

دەتوانرێت نىعمەت وەك وىستى خودا پىناسە بکەیت بۆ دابىنکردنى پىداوېستىيەکانمان.

هەر وەك چۆن خودا بە فەزلى خۆى ئىمانى پىوېستى پىبەخشىوېت بۆ ئەرەى رزگار تەبىت، هەر وەها بە هۆى خۆشەوېستىيەكەىيەرە ئەرە باوەرە دەخاتە دلتەرە تا باوەر ت بەرە هەبىت كە ئەرە كەسەىيە كە هەموو پىداوېستىيەكانتان دابىن دەكات. لەوانەىيە بىتەرەىيە كەسەىيە كە خۆش دەوېت عىسا لە دلى خۆيدا قەبۆل بكات، بەلام راستىيەكە ئەرەىيە كە ناتوانىت وا لە كەسانى تر بكەىت خوداىان خۆش بوېت تەنەا دەتوانىت نوێژ بكەىت و داواى لە خودا بكەىت كە لە ژيانى ئەرە كەسەدا كار بكات، بەلام خۆت ناتوانىت هېچ بكەىت.

كارەكانى گۆشت هەميشە بىزارمان دەكەن و ماندوومان دەكەن، چونكە هەرلەدەرەىن شتەىك بكەىن كە تەنەا خودا دەتوانىت بىكات. ئەرە زۆر كار دەكەىن بەلام ئەرە نەجامە بەدەست ناهىنىن كە دەمانەرەىت. قەسەى خودا دەلەىت خودا بە شىوەرەىكى شەخسى لەبەر دەمانەدا دەوستانەىت تا فەر دەبىن خۆمان لە ژىر دەستى بەهەزى خودادا بچوك بكەىنەرە. (پە كە م پەرس ٥: ٥)

ئەرە ئەرە باوەرەى كە پەىت دەبەخشەىت بۆ رزگار كردن بەسە بۆ ئەرەى لە هەموو گوناھەكانت رزگار تەبىت، ئەرە هەمان ئەرە باوەرە لەناو تەداىيە بۆ ئەرەى هەموو پىداوېستىيەكانتان بۆ ماوەرەى ژيانە دابىن بكات. سەرەتا دەبىت خۆشەوېستى خودا وەك بناغەى ژيانە قەبۆل بكەىت تەنەا ئەرە كاتە دەتوانىت متمانەت پەى هەبىت ئەرە كاتەكە كە بە ئیمان دەروېت نەك بە بىنىن و لە دلتەا بزانىت كە خودا وەفادارە بۆ بەلەنەكانى.

ئیمان بە گۆرەرەى كەتەبى مەقدس بە پشەبەستن بە هەموو مەرۆقەكەت بە [خودا] بە متمانە و باوەرەىكى تەواوەرە بە هەزى حەكمەت و چاكەى ئەرە

پېناسه ده کړیت. (کولسیان ۱: ۴) کاتیک ریږگه ی پدرا
ریږگه به خدا دده بیت خوشی بویت، وه توانای خوشه ویستی ده بیت.
له گهل قولیو ونه وهی پیومندیت له گهل خدا، ده بینیت خدا کاری گهرهت
بو ده

بهشی پینجهم

نازادی له ترس

«له خوشه‌و‌یستیدا ترس نییه، به‌لام خوشه‌و‌یستی ته‌واو ترس
فریده‌داته دهر‌موه. چونکه ترس په‌یوه‌ندی به سزاوه هه‌یه و
هه‌ر‌که‌سێک بترسیت له خوشه‌و‌یستیدا ته‌واو نه‌بووه.»

— یه که م یوحنا ۱۸:۴

له‌وانه‌یه بگه‌ینه خاڵیکی باشی ئیمان، متمانه به خدا و باوه‌رمان به‌وه
هه‌بیت که خوشی ده‌وین، به‌لام یه‌کسه‌ر شه‌یتان کێشه‌یه‌ک دروست ده‌کات
بۆ ئه‌وه‌ی هێرش بکاته سه‌رمان.

بارودۆخی ژیانمان، ئه‌و شته خراپانه‌ی به‌سه‌رماندا دیت، ده‌توانیت ئیمانمان
تاقیبیکاته‌وه، هه‌ندیک کهس کێشه‌یان نییه بۆ ئه‌وه‌ی قبول بکه‌ن که خدا خوشی
ده‌وین تا بارودۆخه‌کان و ده‌رده‌خه‌ن که خدا زۆر خوشی ناویت.

پاشان شه‌یتان به‌ ترس و مه‌حکومه‌وه دیته‌ ژوور‌موه بۆ ئه‌وه‌ی جیات بکاته‌وه
له تاکه شتیک که ده‌توانیت یارمه‌تیت بدات؛ وه ئه‌ومش خوشه‌و‌یستی خودایه.
ده‌لێت باشه تو چی ده‌لێیت له‌سه‌ر ئه‌مه؟ پێم وابوو خدا تو‌ی خوشه‌و‌یت، ئه‌ی
بۆچی ئه‌م شته خراپانه به‌سه‌رتدا دیت؟ ده‌بێ شتیک زۆر خراپت کردبیت.

له کاتی سه‌ختی و سه‌ختیدا، کاتیک ژیان ناداپه‌ر‌مو‌رانه و ناداپه‌ر‌مو‌رانه

د مړمک هویت، ئاسانه متمانمان به خودا له دست بدمین، خودا ههمیشه بهو شپو مپه مامله ناکات که ئیمه همزمان لپه یان پلان هکانی زور بالاترن له بیرکردنوه مگانمان. ئهو زیاتر دهیویت ئیمه بگوریت لهو ی که دهیویت بارودوخمان بگوریت همدیک جار بارودوخی نازار بهخش بهکارده هینیت بۆ لهو ی بمانگهینته ئهو ناسته ی که متمانمان به خو ی هپه به تهنا لهم کاتانه دا، ئیمه ناتوانین بهراستی ټیږگین که چی روودات و ئاسانه که بکهوینه تهله ی وا بیرکردنوه که خودا قسه ی خودامان خوشاویت که هرگیز نابیت ریگه بهدین هیچ شتیک له خوښه ویستی خودا که له عیسا مسیحا هپه

جیامان بکاتهوه (رومیان ۸: ۳۵-۳۹) باشتړین شت که دهتوانین له کاته سهختهکاندا بیکهین ئهوه که هاوار بکهین بوی و بلین «خواپه دزمان تو منت خوشدهویت و باوهرم وایه ئمه بۆ چاکه ی من سرکهوتوو دهیت!»

همدیک جار خودا چاوهری دهکات تا هست دهکین درنگ بووه بۆ لهو ی له دوخیک دمرمانبهینیت. لازاروست لهبیره؟ ئهو نهخوش بوو، بهلام عیسا چاوهری کرد تا مرد، پاشان چوه بۆ یارمهتیدانی خو ی و خیزانهکی مارتا به عیسا گوت که زور درنگ بووه، بهلام عیسا دهیزانی که ئهو چی دهکات، رهنکه بهپنی خشته ی ئیمه نهجوئیت، بهلام هرگیز دواناکهویت. که

کاتیک له زیانتدا روو بهرووی کیشیهک بووینهوه، ئیمانکهت بخره بواری جیهجیکردنوه. مههیل ترس و سرلنشینوای خوشه ویستی خودات لی بدزیت.

ریسالی بهکم یوحنا ۴: ۱۸ ئایهته که بهکیکی بههیز دهئیت: «ترس له خوشه ویستیدا نییه.» کاتیک ټیدهگهیت ئهم خوشه ویستیه تهواو بۆ تویه، چیرتر ریگه نادهیت ئهو ترسه کونترولت بکات لهوانهپه له ریگادا جاریکی تر هست به ترس بکهیتوه، بهلام لهگهل خودا بهردوام دهیت له گشتهکهت چونکه دمرانیت ههمیشه لهگهلت دهیت.

ئەگەر بزانیت خودا خوشی دەوینیت، ناهینیت ترس شکست بهینیت تو نازادیت له هەولدان بو هەر شتیک چونکه دزانیت خوشەویستی و قبولکردنی خودا لەسەر بنەمای ئەو کارە نییه که دەیکهیت. ئەگەر پشت به خودا ببهستیت شکست ناهینیت. تاکه رینگایهک که دمتوانیت شکست بهینیت ئەومیه پشت بهخۆت ببهستیت ههمیشه شتەکان بهو شیومیه نارۆن که پلانت بو داناو، بهلام ئەگەر چاوت لەسەر خودا بێت ههموو شتیک به باشتترین شیوه دەردهچیت. ئەگەر تییگهیت که خودا خوشی دەوینیت، چیت نابیته شکستخواردو، دەرکراو، تهنیا و هیچ شتیکێ تر.

خوشەویستی خودا ئەومنده گەرمیه ههموو شتیک دەرگرتەوه. پیت وایه ئەو خودایهی رزگاری کردیت و نازاد کرد ههست به شکستخواردو بکهیت؟ ئایا بیدەسلالت بەحیدەهینیت؟ شەیتان دۆژمنی رۆحمانه. ئەو نز و درۆزن، بهلام عیسا دمیەویت ژیانمان هەبیت و چێژمان لی وەرگیریت. (یوحنا ۱۰:۱۰)

«له خوشەویستیدا ترس نییه، بهلام خوشەویستی تەواو ترس فریدەداتە دەرەوه. چونکه ترس له سزاوه سەرچاوه دەرگرت و ئەوهی دەرستیت له خوشەویستیدا تەواو نەبووه. هیشتا گەوره نەبووه بو خوشەویستییهکی تەواو و تەواو.» (یه که م ۱۸:۴)

هەر که خودا یارمەتیم دا لەو راستییه تییگەم که خوشەویستییهکی ترس دمخاته دەرەوه، پرووهروی تەحەدایهک بوومەوه که دەبوو له ژیاندا بیخەمه بواری جییهجیکردنەوه ئۆتۆمبیلەکهمان کێشهیهکی هەبوو. ئیمه پیمان وابوو کێشهکه کرانکشافتی ئۆتۆمبیلەکهیه، بهلام پارهی پتۆیستمان نەبوو بو گۆرینی. بۆیه بەردەوام بووین له لیخوڕینی، بهو هیوایهی نەشکیت.

بەیانیهک ههستم کرد خودا بهم وشانه بههیزم دەکات: «جۆیس ههموو رۆژمەکت به خوشویستی من و رینگەم بده خوشم بوئی هیچی تر مەکه.

پټویست ناکات ههولېدهیت ژنیکې خاومن ئیمانیکې گهوره بیت تهنهها ئهومیه که له خوښه ویستی مندا بمینیتوه.»

له ئهنگامدا سروودیکم وت، سروودیکی نویم بۆ خودا ئاماده کرد و کاتیکې خوښم له ئامادهبونی ئهودا بهسمر برد، روژیک ژنهکههم بیینی که چل و پینچ خولهک پېشتر بۆ کارهکهی مالهوه بهجیهپشتیوو، بهپهله دههاته مالهوه و دهرگاکهی کردهوه و وتی «نیتز ناتوانم ئوتومبیلکه بهبی گپری یهکههم لېخوړم. دهیت چاکې بکهینهوه و چاکې بکهینهوه.»

دهرگاکهم داخست و دهستم کرد به پیکمین ئهوه کاردانهوهی ئاسایی من نهیوو، تهنانهت بیرم لهوه نهکردبووهوه و به بی ئاگا هاته سهرم. چونکه ریگهم دابوو خودا خوشی بویم توانیم پیکمینم لهناو ئهوه بارودوخه سهختهی که رووبهرووی بووموهوه مانهوه له خوښه ویستی خودا دهرگایهکی ئیمانه.

هیوایهک له زیانتدا دهکاتهوه لهبری ترس دهستم کرد به پیکمین و ئیمان هس ئهوه. پیکمینم چونکه له قوولایی دلما دمیزانی خودا خوشی دهوین و ریگایهکمان بۆ دهکاتهوه.

ههروهها ئیبراهیم به ئیمانهوه پیکمین کاتیک فریشتهی خودا هاته لای و پیی وت که کوریکم دهیت پیکمینم دمیزانی که له رووی مروقیهتیهوه مهحاله بۆ ئهوه و سارا مندالیان ههیت، بهلام باومری به خودا ههجو، هس بویه پیکمین.

من باومرم وایه کاتیک بهم شینومیه مامهله دهکمین، ریگه به خودا دهمین به شینومیهکی ئاناسایی یارمهتیمان بذات کئ بیر له پیکمین و دلخوشبوون دهکاتهوه کاتیک تووشی کیشه دهبن؟ قسهی خودا دهلیت خودا له ئاسمان دادهنیشیت و به دوژمنهکانی پیدهکهنیت. ئهگهر خودا ئههه بکات، ئهوا ئیمهش دهوانین بچین و به ئیمان پیکمین. له کوتاییدا بزانه خودا خوشی دهوین و ئهگهر خودا لهگهلت بیت کئ دهوانیت دژت بیت؟

به‌شی شه‌شهم

خۆشه‌ویستی بلاوده‌بیته‌وه

«وه ئهم فهرمانه‌مان لای ئهو هه‌یه، که ههر که‌سیک خودای
خۆش بویت، ده‌بیّت بر اکهی (باوه‌ردار)ی خۆش بویت.»

— یه که م یوحنا ۴: ۲۱

تو مندالێکی نوازهی خودای. ئهو له کتێبه‌که‌دا یه تثنیه ۶: ۷ ئهمه راستییه‌که
ده‌لێت ئه‌گهر تو وه‌ک مندالێکی تاییه‌تی خودا مامه‌له بکه‌یت، ده‌توانیت ده‌ست
بکه‌یت به‌ گۆرینی جیهان تو به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌چێته‌ ناو مارکێته‌که‌وه و له
دلی خۆتا بیر ده‌که‌یت‌وه؛ من خۆشه‌ویست بووم هه‌موو شتێک له‌ ژياندا
ته‌واو ده‌بیّت. من ده‌توانم به‌و خۆشه‌ویستییه‌ی که له‌ خوداوه وه‌ر مگرتوه،
به‌ره‌که‌ت بخه‌مه‌ سه‌ر که‌سانی تر ته‌نها ئه‌وه‌یه که له‌ هه‌ر شوێنێک بجیت
دلخۆش بیت، دلخۆشیه‌که‌تیش به‌ره‌که‌تی که‌سانی تر ده‌بیّت. مزموور ۱۰۰: ۲
ده‌لێ: «به‌ شادی خوا بپه‌رستن!»

کاتێک درک به‌وه ده‌که‌ین که ئێمه چهنده‌ گرنگن له‌ پلانی گشتی خودادا
و وه‌ک ئهو که‌سانه‌ مامه‌له بکه‌ین که خودا خۆشی ده‌وێت، خۆشه‌ویستی خودا
به‌ خێراییی بلاوده‌بیته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ناگاداری ئه‌وه بیت که زیان به‌ که‌سانی تر

نهگهیهنیت خوښه ویستی خودا که لهناو خوتدایه، توی له ترس نازاد کردوه. ئیتر له رمتکردنوه یان سووکایهتیکردن ناترسیت؛ چونکه خوښه ویستی خودا بهدوای پېداوویستییهکانی ئهوانی تردا دهگهریت و دابینیان دهکات.

خودا دهیویت باومرت بهوه ههیت که له ریگهی تووه کاری گهورمتر دهکات؛ چونکه عیسا ئیستا لهگهل باوکدایه. ئایا بهراستی باومرت وایه که خودا دمتوانیت بهکارت بهینیت؟ خودا ئهوهی باومرت پېی ههیه پیت دبهخشیت، مەترسه ههنگاو بنیته سهر ئهم ریگایه.

ناتوانم پیت بلیم چهند جار ههستم کردوه لهسهر بهردی ئیمانهم و هستاوم و ناچار بووم شتیکی ترسناک بکم و وا دیار بوو خودا پیم دهئیت: «برۆ پېشهوه جویس، پهله بکه. من له ریگهی تووه کاری گهوره دهکم.» وه منیش راست له ناومراستیدا بازم دا و خودا ههرگیز نهیهیشتم شکست بهینم. ئایا دهزانی بۆچی چیتر خهمی شکست یان کهوتن له ژياندا نیم؟ چونکه دهزانم خودا خوښی دهویم. ئهو منی خوښدهویت و دهزانیت که منیش ئهوم خوښدهویت، و له ریگهی

نیعمهتهکهیهویه که دمتوانم ژيانم بۆ ئهو تهرخان بکم، ئهگهر تو ههموو ئهمانه بکهیت، خودات خوشبویت، و بزانیته که ئهویش توی خوښدهویت، ئهوا هیچ کێشهیهک نابیت که تو نهتوانیت بهسهریدا زال بیت.

ئهگهر خولای راستهقییهی تو یارمهتیدانی کهسانی تره، خودا یارمهتیت دهدات له ریگادا. تهنانت پووست ناکات توانای زورت ههیت؛ تنها خوت بخهره بهردهستی خودا و ئهویش ئهوهی تر دهکات. لهوانهیه ههست بکهیت بههرهکانت سادهن بهلام ههندیک جار تا شتهکان سادهتر بن، بههیزتر دهبن. خوڤهرستانه مهژی، ههموو تهركیز و وزمت بۆ خوت تهرخان بکه و

ئارمىزومەكانت بەدەست بەيىنە. بە سادەيى و بە پرونى بە خۇدا بۆلى چىت پىويىستە، پاشان ئىمانەكەت بەكاربەيىنە بۆ بىيىنى پىداويىستىيەكانى ئەوانى تر، خۇدا بۆت دەكات كاتىك پىويىست پىي بوو، ھەلۋىدە تۆويك لە ژيانى كەسانى تر دا بچىنىت، لەبرى ئەۋەى ھەمىشە سەيرى پىداويىستىيەكانى خۆت بىكەيت، كاتىك دەستت بۆ پىداويىستىيەكانى كەسكى تر درىژە، ئەۋە ۋەك تۆويك دىت كە خۇدا لە ژياندا دىچىنىت، بۆ ئەۋەى لە كاتى خۇدا بۆ ئەۋ بەر ھەمەى كە چاۋەرىي درويىنەكردنى دەكەيت .

ھەموو كەسكى دەيەيت سەركەوتو و سەرفراز بىت، بەلام پىويىستە بزانين سەركەوتنى راستەقىنە چىيە. من پىم خۆشە سەركەوتن ۋەك بە ھەرەيك لەلايەن خۇداۋە پىناسە بىكەم كە ھەلۋەدات ھەموو پىويىستىيەك دابىن بىكات كە بەسەرىدا دىت. خۆشهويستى خۇدا تواناي ئەۋەت پىدەبەخشىت كە پىداويىستىيەكانى ئەۋانى تر بىخەيتە پىش پىداويىستىيەكانى خۆتەۋە. پىت وايە خۇدا ئەۋەندە خۆشى ويىستوى كە ئەمرو تۆش تواناي خۆشويىستنى كەسانى تر ت ھەيە، تەنەت ئەۋانەى خۆشيان بويىت ئەۋەندە ئاسان نىيە؟ ۋەك كەسانى خروش و بى منەت؟

زىمەت نىيە ئەۋ كەسانەت خۆش بويىت كە خۆشيان دەيىت بەلام دەيىت بىتوانين بە ھىزى خۇدا خۆشهويستى نەكرامان خۆش بويىت، خۆشهويستى خۇدا بەناۋماندا دەرژىت.

ئەمە دەكات چۈنكە خۆشهويستى بى مەرجه

ئىمە بە خۇرايى ۋەرمان گرتوۋە و دەيىت بە خۇرايى بىبەخشىن خۆشهويستى ھەرگىز شىكست ناھىنىت و تەسلىم نابىت. لەۋانەيە سالىك بىخايەنىت، بەلام شاينى ئەۋە بىت عىسا چەند چاۋەرىي تۆ بوو لە كاتىكدا تۆى خۆشەدەيىست؟ خۆشهويستى سەبر و مېھربان و خۆبەزلانە. خۆشهويستى خۆپەرسىت نىيە

و خیرا تورمیی نییه و به ئاسانی توره نابیت. ئەمه ئهو بیرکردنوهیه که عیسا به خوښه ویستییهوه له ئیمهدا دهچینیت و ئیمهش دمتوانین ههمان شت بۆ بریندار و ونبوو مکان بکهین که تینووی بینینی دهستی خودان له جیهاندا. خودا تۆی خوشدهویت و ههروهها ههموو خهڵکی دهوروبهرت خوشدهویت. ئهو خوشی دهویت جا رزگاریان بیت یان نا خودا دهیهویت تۆ بهکار بهینیت بۆ ئهوهی ببیته که نالی خوشه ویستی خودا بۆ ژانی ئهوانی تر. لهم ریگایهدا مهترسه خوشه ویستی خودا تۆی له ترس و سهركونه رزگار کردوویت و توانای خوشووستنی پیهخشوویت. ئیرادهت ههیت بۆ بلاوکردنوهی خوشه ویستی خودا. دمتوانیت به هاورییهتییهکی ساده لهگهڵ خهڵک دهست پیهکیهت هاورییهتی کهسانی تر بکه به کاری خۆت و له ههس شوینیک بچیت نیعمهتیک بیت بۆ خهڵک.

ههروهها میوانداریهکی ساده دمتوانیت میهرهانی نیشان بدات بهتاییهتی بۆ کهسانی تهنا و ناو مید خهڵک بانگهینشتی مالهکهت بکه بۆ ناخواردنی ئیواره. ئەگەر دمتوانی خهڵک له باوهش بگره و کاری کردهیی بکه بۆ نمونه ئەگەر ئۆتومبیلی کهسێک له شوینی چاککردنوهکه بوو، به ئۆتومبیلکهی ببه بۆ شوینی کارمهکی خۆی نزیک بکهروه که تازه پهیمهندیان به شوینی کارمهکهتوه کردوو و بزانه شتیک ههیه که دمتوانیت بۆی بکهیت. خواومند شتیک ههیه بۆ تو که بیکهیت. لهوانهیه شتیک گهوره و سهرنجراکش نهیت، بهلام بۆ ئهو گرنگه مروفهکان بۆ خودا گرنگ!

کهسانیک ههس که تهنها تۆ دمتوانیت یارمهتیاں بدهیت. داوا له خودا بکه ریگایهکت پیشان بدات بۆ ئهوهی به خوشه ویستییهوه یارمهتی ئهم کهسانه بدهیت، ئهویش فیرت دهکات!

بهشی حصوتهم

خۆشهويستی خودا دهتگۆریت

«ئهمه خۆشهويستییه نهک ئهوهی ئیمه خودامان خۆشهويستوو بهلکو ئهوهیه که ئهوهی ئیمه خۆشهويستوو و کورمهکی ناردوو به ئهوهی بېننه کهفارهتی گوناهاهکانمان.»

— یه که م یوحنا ۱۰:۴

خودا ئیمه خۆشهويست، بهلام بهداخهوه زۆریک له ئیمه له قوولایی خۆشهويستی خودا بۆ ئیمه تیناگهین کاتیک من ئهم بابهتەم دهخویندهوه، خودا نیشانی دام که نهگەر بهراستی له قوولایی دلمان تیبگهین که چهنده خۆشی دهویت، ئهوا کردهوهکانمان زۆر جیاواز دهبوو لهوهی که زۆرجار دهیکهین بیر له خۆشهويستی خودا بۆ تو بکهروه. ئهمه راستیهکه دهوانیت بتگۆریت. نهگەر شتیکت لهخۆت بهدل نهبوو ئهوه بزانه نهگەر چاوهڕێی خۆشهويستی خودا بکهیت که له تۆدا کار بکات ئهوا یارمهتیت دهدات و چیژ له سهفهری ژیاوت وهردهگریت بردنهوه. نهگەر به هۆی شکستهکانتهوه بهردهوام ماندوو و بئ ئومید بوویت، ههگیز ناگۆریت لهبیرت بیت، خودا له ریگهی ئیمانتهوه کاردهکات، ئیمانی راستهقینهش بهرمو ئاسودهیی خودامان دهبات. (عبرانیان ۴)

دلنډام زور کس که ئم کتیه دمخویننه په پیومندییه کی باشیان له گهل خویانده نییه خویان خوښ ناویت و تمنانهت ږمنگه ږقیان له خویان بیت. ئه گم تو په کیکیه له خوینمرا نهی که له گهل ئم هسته خبات دمکیت، پیویسته ئموت له بیر بیت که دمتوانیت ږقت له کاره هلمه یه بیت که کردوته، به لام هر گیز نابیت ږقت له خوت بیت. عیسا له خوښه ویستی به گمور مکیموه بۆت مرد و کهترین شت که دمتوانیت بیکیت ئمویه که ئم دیار یه بهر خه و مر بگریت.

قسمی خودا له امثال ۷:۲۳ دلنیت «چونکه وک چوڼ له دلې خویا بیر دمکاتوه، ئه ویش هروایه.» تا ئم کاتهی بمردهوام دمبیت له بیر کردنهوی خراب له خوت، بۆ ئهوی خوت قبول نهکیت، و باومر نهکیت که چنده تاییهت و ناوازمبیت، ناتوانیت وک پیویست مامله بکیت. هممو ئمانه تمنها له بهر ئمویه که له قوولای ناو خوتندا دمستت بهو راستییه بهنیز و بهرزه نهگرتوه که خوښه ویستی خودا بۆ تو زور لهوه گمور مته که دمتوانیت خیمالت پښا بیت.

خودا دهیویت هممو ږوژیک کات له گهلیدا بهسر بهریت ئممش دمگوریت. ئه گم خودا له ژیانندا بهکم نییه، له راستیدا دهیخمه شونیکهوه که نه توانیت ئهوی دهیویت بۆت بکات لهو ساتانهی له گهل خودا بهسر دهیبت، هو لیده خوشت بویت و با خوشی بویتوه، ئممش له کوتاییدا بههیزت دمکات.

نازایمتی و پښیشتنت پاداشتی دهریتوه.

زور بهی مرقه کان بیانوه دهیننهوه و کاتهکانیان بۆ دروستکردنی پیومندییه کی پتهو له گهل خودادا بهسر نابن لهوانیه نارمزوی ئهوه بکن که پیومندییه کی باشیان له گهل خودادا هبیت، به لام خویان ناچار ناکن کارمکانی وک نوږ کردن و خویندنهوی وشکه بکن بۆ ئهوی بڼه خوویک له ژیاناندا تمنانهت یارمهتیدانی کسانو دیکش پیویستی به دیسپلینی کسی هیه و دمبیت بښته خو.

خۆشەویستی خۇدا دەتگۆریت لەگەڵ ئەزموونکردنی خۆشەویستی خۇدا و جێبەجێکردنی لە ھەموو شتێکی بچووکدا، بۆت دەردەکەوێت کە ئارەزووی دلت گۆراوە، وە دەتەوێت زیاتر وەک ئەو کەسە ببێت کە تۆی خۆشویستووە، عیسا مەسیح تێگەیشتن و پەرەپێدانی سێفەتی خۇدا لە ژيانماندا

دەبیت پولس لە فیلیپیان ۱: ۱۰ دەلێت: «دەتەوێت مەسیح و ھیزی زیندوو بوونەوی بناسم، و بەشداری ئازارمکانی بم و لەگەڵ مردنیدا بگونجیم.»

جدی بە لە پەيوەندیت لەگەڵ خۇدا. دەتوانیت تا دەتەوێت لە خۇدا نزیک ببیتەو؛ ئەو بەندە بەو کاتە کە ئامادەیت بۆ ئەم کارە بەسەری بەریت.

قەسە خۇدا لە دوو ھەزار ۲۰: ۵ دەلێت: «بۆیە ئێمە بآلیۆزی مەسیحین، وەک ئەوێ خۇدا لە ڕیگە ئێمەو بانگەواز یکتان بۆ بکات بۆ ئاشتبوونەو.» ئەم بەشە کتیی مقدس ھەمیشە دلت دەگریت و وا دەکات بەدوای پەيوەندیەکی زیندوو و دینامیکی لەگەڵ خۇدادا بگەریم. چەندە گرنگە کە ڕوحي پیرۆز ڕیباریەتیمان بکات بۆ ئەوێ خۇدا بتوانیت لە ئێمەدا کار بکات بگۆریت و لە قالمیان بدات بۆ کارمکانی. ڕۆمیان ۵: ۵ دەلێت «چونکە خۆشەویستی خۇدا لە ڕیگە ڕوحوە دەردەکەوێت.

«ئەو ڕوحو پیرۆزە کە پیمان دراوہ ڕزاو ھتە ناو دلمانەو.»

بەدەستی بەینە، چێزی لی وەر بگرە و با بتگۆریت.

دەربارەى نووسەر

جۆيس مېيەر يەككىكە لە مامۇستايانى كىتېبى پېرۆز بە شىۋمىيەكى پراكتىكى
لە جىھاندا. رۆژنامەى نىۋيۆرك تايمز ۋەك نووسەرىكى پېرۆش ناۋى
بردوۋە. زياتر لە ۱۰۰ كىتېبى ئىلھامبەخشى نووسىۋە، لەوانە ژنە بىياكانە،
دەۋىرم، سەنگەرەكانى عەقۇل ۋ چەندىن كىتېبى دىكە.

ھەروەھا ھەزاران فېركارى دەنگى ۋ فېدېۋىي ھەيە. بەرنامەى رادىۋىي
ئەو، ژيانى رۆژانە بەختەۋەر، لە سەرانسەرى جىھاندا پەخش دەكرىت.
سىمىنارى بەر فەراۋان لەسەر ئەم بابەتە ئەنجام دەدات. جۆيس ۋ دەيف مېيەر
خاۋەنى چوار مندالنى ۋ لە شارى سانت لۇيس لە ۋىلايەتى مىزورى دەژىن.

دوعا پرزگاری

خودا توی خوشدهوئیت و دهیهوئیت په یوهندیبه کی شه خسی له گه لندا
هه بیټ. نه گهر هیشتا عیسا مه سیحت وهک پرزگار کهرت قبول نه کردوه،
نیستا ده توانیت نهوه بکه میت. تنهها دلټ بوی بکه ره وه و نه دوعایه دووباره
بکه ره وه.

«بابه ی ناسمانی، ده زانم گونا هم له دژی تو کردوه. تکایه
لیم خوشبه و له گونا هه کانم پاکم بکه ره وه. نیستا ژیانم رادهستی
عیسا ده کمم.

باوکه ناسمانی، سوپاست ده کمم بو نهو لټبور دن و ژیان ی
هه تاهه تاییه ی که پټ به خشیم. یار مه ټیم بده بو تو بژیم، به
ناوی عیسا، نامین.»

کاتیک له دلته وه نه دوعایه بو خودا ده کمیت، نهو قبولت
دهکات و پاکت ده کاته وه و له کویلا یه تی مردنی روحي
پرزگار ت دهکات.

ئایهتهکانی خوارمویه بخوینهرمویه و داوا له خودا بکه قسهت لهگهل بکات
کاتیک لهگهلیدا دهرۆیت له ژيانی نویتدا.

یوحنا ۳: ۱۶ یه که م قرنتیان ۴-۱۵: ۳

افسیان ۴: ۱ افسسیان ۹-۲: ۸

یه که م یوحنا ۹: ۱ یه که م یوحنا ۱۵-۴: ۱۴

یه که م یوحنا ۵: ۱ یه که م یوحنا ۱۳-۵: ۱۲

دوعا بکه و داوا ی لی بکه یارمهتیت بدات له دۆزینهمویه کلّیسایهکی
بنهمادار به کتیبی پیروز بۆ ئهمویه گهشه بکهیت له پیومندیت لهگهل مهسجددا
خودا همیشه لهگهلئدایه بهرمو ئهو ژيانه گهورمیهی که بۆت کۆکردۆتهوه.

« ديارى خدا بۆ خۆت قبول بىكە: » خۆشەويستى بى مەرج!

ھەممۇ بىرىك لە ھىز و خۆشەويستى خدا ئەمىرۆ لەبەر دەستىدايە بزانە كە تۆ تەنھا يەك كەس نىت لەنىو خەلگىكى زۆردا خدا خۆشى دەوئەت وەك ئەوھى تۆ تاكە كەس بىت لەسەر زەوى. كىشەكە لەوھادايە، وەك زۆر كەس، رەنگە تۆ نەتوانىت لىي تىبىگەيت و بىناسىتەو، يان رەنگە بە لۆزىكەكەت قبولت كىردىت بەلام بە دل ھەستى پى نەكردىت خۆندەوھى ئەم كىتتە دەتوانىت ئەو پەيامە بەھىزەت پىشان بەدات كە لەم كىتتە نىلھامبەخشەدا ھاتوھ:

- چۆن خۆشەويستى خدا لەناو خۆتدا قبول بىكەيت.
- چۆن سەرسام نەبىت بەوھى كە تۆ بەس باشىت بۆ خدا.
- چۆن دەتوانىت و محىبەكى ناوازەى خۆشەويستى خودات ھەبىت.
- چۆن خدا بدۆزىتەو تەنانەت لە مەترسیدارترین بارودۆخەكانى ژياندا.
- چۆن خۆشەويستى خدا دەتوانىت بۆ ھەمىشە بىگۆرئەت.

لەم كىتتەدا، جۆيس ماير ئەو تىروانىن و ئاشكر اكر دنە ھاوبەشە دەكات كە ژيانى خۆى گۆرپو، و كىتتەى پىرۆز و وشەى حىكەت بەكار دەھىنئەت بۆ يارمەتيدانى كىردەوھى دەرگاىەك بۆ خۆشەويستى خدا بۆ تۆ... بارووناكى خدا بدرەوشىنەو بۆ ژيانەت!